REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 158/2013 AL CONSILIULUI

din 18 februarie 2013

de reinstituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [1] (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 9,

având în vedere propunerea prezentată de către Comisia Europeană după consultarea Comitetului consultativ,

întrucât:

1. PROCEDURA

(1) La 20 octombrie 2007, Comisia Europeană („Comisia") a anunțat printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* deschiderea unei proceduri antidumping privind importurile în Comunitate de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC") [2]. La 4 iulie 2008, Comisia a instituit, prin Regulamentul (CE) nr. 642/2008 [3] (denumit în continuare „regulamentul provizoriu"), o taxă antidumping provizorie la importurile de anumite citrice preparate sau conservate originare din RPC.

(2) Procedura a fost deschisă ca urmare a unei plângeri depuse la 6 septembrie 2007 de Federația națională spaniolă a asociațiilor din industria fructelor și legumelor prelucrate („FENAVAL", denumită anterior „FNACV") („reclamantul") în numele producătorilor care reprezintă 100 % din producția comunitară totală de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.). Plângerea conținea elemente de probă cu privire la existența unui dumping, al cărui obiect îl constituie produsul în cauză, și a unui prejudiciu material care rezultă din acesta, elementele de probă respective fiind considerate suficiente pentru a justifica deschiderea unei proceduri.

(3) În conformitate cu considerentul 12 din regulamentul provizoriu, ancheta privind dumpingul și prejudiciul se raporta la perioada 1 octombrie 2006-30 septembrie 2007 (denumită în continuare „perioada de anchetă" sau „PA"). Examinarea tendințelor relevante pentru evaluarea prejudiciului a acoperit perioada cuprinsă între 1 octombrie 2002 și sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada luată în considerare").

(4) La 9 noiembrie 2007, Comisia a decis ca importurile de același produs originar din RPC să facă obiectul înregistrării conform Regulamentului (CE) nr. 1295/2007 din 5 noiembrie 2007 de înregistrare a importurilor anumitor citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză [4] („regulamentul de înregistrare").

(5) Se reamintește faptul că măsurile de salvgardare împotriva aceluiași produs au fost în vigoare până la 8 noiembrie 2007. Comisia a instituit prin Regulamentul (CE) nr. 1964/2003 [5] măsuri de salvgardare provizorii împotriva importurilor de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.). Au urmat măsuri de salvgardare definitive, instituite prin Regulamentul (CE) nr. 658/2004 (denumit în continuare „regulamentul de salvgardare") [6]. Atât măsurile de salvgardare provizorii, cât și cele definitive, au constat într-un contingent tarifar, respectiv o taxă datorată numai dacă volumul importurilor libere de taxă s-a epuizat.

(6) Prin Regulamentul (CE) nr. 1355/2008 [7] (denumit în continuare „regulamentul inițial"), Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză.

(7) Taxa antidumping definitivă a variat între 361,4 și 531,2 EUR/tonă de greutate netă de produs.

1.1. Hotărârea în cauza Xinshiji

(8) Prin hotărârea din 17 februarie 2011 în cauza T-122/09 – Zhejiang Xinshiji Foods Co. Ltd și Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd vs. Consiliul Uniunii Europene sprijinit de către Comisia Europeană [8] – (denumită în continuare „hotărârea în cauza Xinshiji"), Tribunalul a anulat regulamentul inițial în ceea ce îi privește pe solicitanții Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd. și Hubei Xinshiji Foods Co. Ltd.

(9) Hotărârea Tribunalului s-a bazat pe faptul că Comisia a încălcat dreptul la apărare întrucât nu a furnizat solicitanților informațiile necesare pentru ca aceștia să poată determina dacă, în funcție de structura pieței, ajustarea prețului de export la nivelul franco fabrică al importatorului era adecvată, mai precis dacă aceasta făcea posibilă compararea prețului de export cu prețul practicat de industria din Uniune, la același nivel de comercializare. Tribunalul a considerat, de asemenea, că Comisia a încălcat obligația de motivare, întrucât motivarea unei decizii trebuie să figureze în textul

[1] JO L 343, 22.12.2009, p. 51.
[2] JO C 246, 20.10.2007, p. 15.
[3] JO L 178, 5.7.2008, p. 19.
[4] JO L 288, 6.11.2007, p. 22.
[5] JO L 290, 8.11.2003, p. 3.
[6] JO L 104, 8.4.2004, p. 67.
[7] JO L 350, 30.12.2008, p. 35.
[8] JO C 103, 2.4.2011, p. 21.

acesteia și nu poate face obiectul unor explicații scrise sau orale formulate ulterior, în condițiile în care decizia respectivă face deja obiectul unei acțiuni în fața instanțelor Uniunii Europene.

(10) În aprilie 2011, Comisia a introdus un recurs (C-195/11P), urmărind să anuleze hotărârea în cauza Xinshiji. Ca urmare a declarației de invaliditate a regulamentului inițial emisă de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție") la 22 martie 2012 (a se vedea considerentul 16 de mai jos), Comisia și-a retras recursul, întrucât acesta nu mai avea obiect.

(11) La 3 decembrie 2011, Comisia a publicat un aviz ([1]) de redeschidere parțială a anchetei antidumping (denumit în continuare „primul aviz de redeschidere") în vederea punerii în aplicare a hotărârii Tribunalului în cauza Xinshiji. Redeschiderea s-a limitat la aspectul stabilirii dacă, având în vedere structura pieței, ajustarea prețului de export la nivel franco fabrică a importatorului a fost adecvată, mai precis dacă aceasta a făcut posibilă compararea prețului de export cu prețul practicat de industria din Uniune, la același nivel de comercializare.

(12) În același timp, toate părțile interesate au primit un document de informare finală împreună cu alte documente însoțitoare, care explicau motivele aflate la baza ajustării costurilor ulterioare importului care fuseseră luate în considerare la calcularea prețului produselor originare din RPC.

(13) Părțile interesate au avut posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere în scris și de a solicita să fie audiate în termenul fixat în comunicare.

(14) Toate părțile care și-au manifestat dorința în acest sens în termenul menționat și care au demonstrat că există motive speciale pentru care ar trebui să fie audiate, au avut posibilitatea de a fi audiate.

(15) Cei doi exportatori solicitanți, opt importatori, două asociații de importatori și o asociație de producători s-au manifestat în calitate de părți interesate.

1.2. **Hotărârea privind țara analogă**

(16) La 22 martie 2012, în cauza C-338/10 – Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)/Hauptzollamt Hamburg-Stadt (denumită în continuare „hotărârea privind țara analogă") – Curtea de Justiție a declarat regulamentul inițial nul ([2]).

(17) Curtea de Justiție a hotărât că, întrucât Comisia și Consiliul au stabilit valoarea normală a produsului în cauză pe baza prețurilor plătite efectiv sau plătibile în Uniunea Europeană pentru un produs similar, fără a lua toate măsurile pentru a determina această valoare pe baza prețurilor plătite pentru același produs într-o țară terță cu economie de piață, acestea au încălcat cerințele de la articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

(18) La 19 iunie 2012, un aviz ([3]) (denumit în continuare „al doilea aviz de redeschidere") a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Prin avizul respectiv, părțile au fost informate asupra faptului că, în lumina hotărârii menționate anterior a Curții de Justiție, importurile în Uniunea Europeană de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din RPC nu mai făceau obiectul măsurilor antidumping instituite prin regulamentul inițial, și că taxele antidumping definitive plătite în temeiul regulamentului respectiv pentru produsul în cauză ar trebui să fie rambursate sau remise.

(19) De asemenea, avizul a redeschis parțial ancheta antidumping corespunzătoare privind importurile de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din RPC, în vederea punerii în aplicare a hotărârii sus-menționate a Curții de Justiție.

(20) Avizul preciza că redeschiderea se limitează la alegerea unei țări analoge, în cazul în care aceasta există, și la determinarea valorii normale în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, în scopul utilizării la calcularea unei marje de dumping.

(21) De asemenea, prin același aviz, toate părțile interesate au fost invitate să își facă cunoscute punctele de vedere, să transmită informații și să furnizeze elemente de probă justificative privind disponibilitatea unor țări terțe cu economie de piață care ar fi putut să fie selectate pentru a stabili valoarea normală în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază, inclusiv în ceea ce privește Israel, Swaziland, Thailanda și Turcia.

(22) Comisia a informat în mod direct industria din Uniune și asociațiile acesteia, producătorii exportatorii, furnizorii și importatorii cunoscuți a fi interesați și asociațiile acestora, precum și autoritățile țărilor terțe în cauză. Părțile interesate au avut posibilitatea de a-și face cunoscute punctele de vedere în scris și de a solicita să fie audiate în termenul fixat în comunicare.

(23) Toate părțile care și-au manifestat dorința în acest sens în termenul menționat și care au demonstrat că există motive speciale pentru care ar trebui să fie audiate, au avut posibilitatea de a fi audiate.

(24) Opt importatori și o asociație de importatori s-au prezentat ca părți interesate.

2. **PROCEDURA ULTERIOARĂ COMUNICĂRII MĂSURILOR PROVIZORII**

(25) În urma instituirii taxelor antidumping provizorii la importurile de produs în cauză originare din RPC, mai multe părți interesate au prezentat observații în scris. De asemenea, părțile care au făcut cerere în acest sens au avut posibilitatea de a fi audiate.

([1]) JO C 353, 3.12.2011, p. 15.

([2]) Hotărârea Curții de Justiție (Camera a treia) din 22 martie 2012 în cauza C-338/10, GLS/Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

([3]) JO C 175, 19.6.2012, p. 19.

(26) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile pe care le-a considerat necesare pentru constatările sale definitive. În special, Comisia a încheiat ancheta în ceea ce privește aspectele legate de interesul Uniunii (denumită în continuare „Comunitatea"). În legătură cu aceasta, s-au efectuat vizite de verificare la sediile următorilor importatori neafiliați din Uniune:

— Wünsche Handelsgesellschaft International (GmbH & Co KG), Hamburg, Germania,

— Hüpeden & Co (GmbH & Co) KG, Hamburg, Germania,

— I. Schroeder KG. (GmbH & Co), Hamburg, Germania,

— Zumdieck GmbH, Paderborn, Germania,

— Gaston spol. s r.o., Zlin, Republica Cehă.

(27) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerentele esențiale pe baza cărora s-a preconizat recomandarea impunerii unei taxe antidumping definitive la importurile de produs în cauză originar din RPC și perceperea cu titlu definitiv a sumelor depuse sub formă de taxă provizorie. Părților li s-a acordat, de asemenea, un termen în care să poată prezenta observații în urma acestei informări.

(28) Unii importatori au propus o reuniune a tuturor părților interesate, în conformitate cu articolul 6 alineatul (6) din regulamentul de bază; cu toate acestea, una dintre părțile interesate a refuzat.

(29) Observațiile orale și scrise prezentate de părțile interesate au fost examinate și luate în considerare, după caz.

3. PRODUSUL VIZAT ȘI PRODUSUL SIMILAR

(30) În urma instituirii măsurilor provizorii, doi importatori neafiliați din Uniune au susținut că anumite tipuri de mandarine ar trebui să fie excluse din definiția produsului în cauză, fie datorită conținutului de zahăr ridicat al acestora, fie datorită ambalării acestora la export. În această privință, se remarcă faptul că aceste afirmații nu au fost însoțite de niciun fel de informații verificabile sau date care să probeze că aceste tipuri de produs posedă caracteristici care le diferențiază de produsul în cauză. Se remarcă, de asemenea, că diferențele de ambalare nu pot fi considerate drept un element esențial la definirea produsului în cauză, mai ales că formatele de ambalare au fost deja luate în considerare la definirea produsului în cauză, după cum se menționează în considerentul 16 din regulamentul provizoriu. Prin urmare, aceste afirmații sunt respinse.

(31) Măsurile au fost instituite cu privire la produsul definit în regulamentul inițial, după cum urmează: mandarine preparate sau conservate (inclusiv tangerine și satsuma), clementine, wilking și alte citrice hibride similare, fără adaos de alcool, cu sau fără adaos de zahăr sau de alți îndulcitori și astfel cum sunt definite la poziția 2008 din NC, încadrate în prezent la codurile NC 2008 30 55, 2008 30 75 și ex 2008 30 90 (codurile TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 și 2008 30 90 69) originare din RPC.

(32) În această privință, în hotărârea privind țara analogă, Curtea de Justiție a interpretat statisticile comunicate Curții de către Comisie la data de 27 iulie 2011 drept date care se raportează numai la produsul în cauză. Cu toate acestea, Comisia a reexaminat în întregime fiecare cod NC inclus în statisticile respective și ar trebui remarcat că acestea au un domeniu de aplicare mai larg decât cel al produsului care face obiectul măsurilor, întrucât acestea includ codurile NC complete 2008 30 55, 2008 30 75 și 2008 30 90. Datele statistice care vizează numai produsul în cauză sau produsul similar pentru codurile NC 2008 30 55 și 2008 30 75 pentru țările menționate mai sus, pe parcursul perioadei de anchetă sunt următoarele:

Țară	Volumul importurilor (tone)
RPC	49 791,30
Thailanda	666,10
Turcia	151,20
Israel	4,80
Swaziland	0

(33) La codul NC 2008 30 90, statisticile au inclus alte produse decât produsul în cauză. În consecință, nu se pot obține concluzii privind importurile de produs similar cu privire la codul NC respectiv. Prin urmare, nu se poate stabili pe baza statisticilor că produsul similar a fost importat în cantități semnificative pe parcursul perioadei de anchetă din Israel sau din Swaziland.

4. EȘANTIONAREA

4.1. Constituirea eșantionului producătorilor-exportatori din RPC

(34) Doi importatori neafiliați din UE nu au fost de acord că producătorii-exportatori chinezi selectați în eșantion reprezintă 60 % din totalul exporturilor către Uniune. Cu toate acestea, ei nu au putut să furnizeze nicio informație verificabilă prin care să demonstreze lipsa de acuratețe a informațiilor prezentate de către producătorii-exportatori chinezi cooperanți în vederea constituirii eșantionului, informații confirmate în mare măsură în cursul anchetei ulterioare. Prin urmare, această afirmație este respinsă.

(35) Trei producători-exportatori cooperanți chinezi au prezentat observații prin care susțin că societățile afiliate lor sunt producători-exportatori ai produsului în cauză și ar trebui, prin urmare, să fie incluse în anexa producătorilor-exportatori cooperanți. S-a considerat că aceste observații sunt întemeiate și s-a luat decizia de a se revizui anexa relevantă în consecință. Un importator neafiliat din UE a susținut că exporturile către Uniune efectuate prin intermediul comercianților ar trebui să primească în mod automat permisiunea de a beneficia de măsurile aplicabile producătorilor-exportatori chinezi. În această privință, se remarcă faptul că în prezentul caz măsurile anti-dumping se instituie cu privire la produsele fabricate de către producătorii-exportatori din țara care face obiectul anchetei și care sunt exportate către Uniune

(indiferent de compania care le comercializează) și nu cu privire la entități antreprenoriale care desfășoară numai activități comerciale. Prin urmare, afirmația a fost respinsă.

5. DUMPINGUL

5.1. Tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață (TEP)

(36) Niciun producător-exportator chinez nu a prezentat observații cu privire la constatările referitoare la TEP după instituirea de măsuri provizorii. În absența oricăror observații relevante, se confirmă considerentele 29-33 din regulamentul provizoriu.

5.2. Tratamentul individual

(37) În absența oricăror observații relevante, se confirmă considerentele 34-37 din regulamentul provizoriu, referitoare la tratamentul individual.

5.3. Valoarea normală

5.3.1. *Observațiile părților interesate în urma celui de-al doilea aviz de redeschidere*

(38) Anumiți importatori au afirmat că importurile din China ar fi necesare pentru a acoperi cererea Uniunii, deși un importator a indicat că producția spaniolă și cea turcă cumulate ar fi suficiente pentru a acoperi necesarul pieței Uniunii. Un importator a remarcat faptul că instituirea de taxe antidumping ar fi avut drept rezultat creșteri semnificative ale prețului produsului în cauză. Creșterea prețurilor a fost, de asemenea, menționată de alți importatori. Diferiți factori au fost identificați drept cauză pentru o astfel de creștere, cum ar fi disponibilitatea din ce în ce mai redusă a mandarinelor chineze în Uniune din cauza cererii interne și a cererii de pe alte piețe, a recoltelor deficitare și a deficitului de forță de muncă existent în RPC. Un alt factor indicat a fost concurența redusă din Uniune (se estimează că, în prezent, există doar trei producători în Uniune, în timp ce în 2000 erau opt producători). Un importator a afirmat că măsurile antidumping ar favoriza marile societăți comerciale în locul celor tradiționale, care comercializează cu RPC produsul în cauză de zeci de ani. Acest importator susține existența unui sistem de licențe pe baza datelor de dinainte de 2001.

(39) Un grup de importatori au afirmat că instituțiile Uniunii ar trebui să deschidă o nouă anchetă în loc să redeschidă parțial ancheta antidumping care a avut drept rezultat instituirea măsurilor care au fost în vigoare până la hotărârea privind țara analogă. Această afirmație s-a bazat pe faptul că acești importatori nu au văzut suficiente elemente de probă care să dovedească dumpingul sau prejudiciul în situația actuală a pieței.

(40) Alți importatori au afirmat că nu sunt de acord cu posibilitatea de a recurge la datele privind perioada de anchetă în cazul în care o nouă marjă de dumping ar trebui să fie calculată. Conform acestor importatori, ar trebui să fie utilizate date mai recente și a fost propusă în special utilizarea de date din perioadele 2010-2011 și 2011-2012.

(41) Un grup de importatori a considerat că redeschiderea parțială a anchetei încalcă articolul 266 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Conform acestor importatori, jurisprudența [1] menționată în cel de-al doilea aviz de redeschidere ar trebui să fie amintită numai în cazul în care măsurile sunt anulate sau declarate nule datorită determinării greșite a prejudiciului. Conform afirmațiilor importatorilor respectivi, „instituțiile comunitare nu au greșit în etapa stabilirii prejudiciului, ci mai curând în determinarea faptului dacă produsele în cauză au făcut sau nu obiectul unui dumping". Întrucât în acest caz regulamentul inițial a fost declarat nul pe motivul determinării valorii normale, importatorii au afirmat că această jurisprudență nu este aplicabilă.

(42) În cele din urmă, mai mulți importatori au recomandat utilizarea Turciei drept țară analogă. În cursul unei audieri, un importator a sugerat contactarea autorităților din Japonia și din Coreea, întrucât în țările respective ar exista, de asemenea, societăți comerciale care au fabricat produsul similar în cursul PA.

5.3.2. *Analiza observațiilor primite în urma celui de-al doilea aviz de redeschidere*

(43) În ceea ce privește numeroasele afirmații rezumate la considerentul 38 de mai sus, ar trebui să se sublinieze faptul că Comisia a hotărât să redeschidă ancheta inițială într-un mod limitat, și anume prin limitarea acesteia la identificarea eventuală a unei țări analoge. Aceasta nu a definit o nouă perioadă de anchetă, spre deosebire de abordarea urmată în cazul care a condus la hotărârea privind cauza *Industrie des poudres sphériques* vs Consiliul (cauza C-458/98 P, Rec., 2000, p. I-8147). Această decizie s-a bazat pe faptul că, având în vedere că erau în vigoare taxe antidumping, orice date colectate pe parcursul unei noi anchete ar fi fost distorsionate de existența acestor taxe antidumping, în special în ceea ce privește stabilirea prejudiciului. Comisia consideră că punctele evidențiate de către părți privind presupusa lipsă a dumpingului în prezent poate fi discutată mai bine în cadrul unei reexaminări intermediare în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază. În timp ce, în cadrul anchetei inițiale, analiza privind existența prejudiciului se efectuează *ex post* pentru perioada de anchetă, analiza prejudiciului în timpul unei reexaminări intermediare este efectuată în mod prospectiv, întrucât prejudiciul suferit în cursul perioadei de anchetă de reexaminare este probabil influențat de faptul că o taxă antidumping este în vigoare.

(44) Părților în cauză li se reamintește că, în cazul în care un importator sau o altă parte terță dorește ca măsurile să fie revizuite pe deplin, acesta are posibilitatea de a solicita inițierea unei reexaminări intermediare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază. Părțile în cauză au această posibilitate în orice moment din perioada de un an care începe de la expirarea

[1] Cauza T-2/95, *Industrie des poudres sphériques* (IPS)/Consiliul, Rec., 1998, p. II-3939 și cauza C-458/98 P, *Industrie des poudres sphériques* (IPS)/Consiliul, Rec., 2000, p. I-08147.

măsurilor definitive menționate la articolul 11 alineatul (3). Orice parte care a depus o cerere de reexaminare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) înainte de hotărârea privind țara analogă va fi contactată de către serviciile Comisiei pentru a stabili dacă dorește să dea curs cererii sale.

(45) În ceea ce privește presupusa ilegalitate a redeschiderii parțiale, ar trebui remarcat faptul că jurisprudența menționată nu implică faptul că o redeschidere parțială ar putea avea loc numai în cazul în care se referă la determinarea prejudiciului suferit de industria din Uniune. Ceea ce este clarificat în cauza T-2/95 și cauza C-458/98 P este faptul că „în cazul unui act care încheie o procedură administrativă care cuprinde mai multe etape, anularea acestuia nu atrage în mod necesar după sine anularea întregii proceduri dinaintea adoptării actului contestat, indiferent de motivele procedurale sau de fond, din hotărârea care pronunță anularea” ([1]). Prin urmare, este irelevant dacă anularea sau declararea nulității unui regulament se referă la determinarea prejudiciului sau determinarea valorii normale.

(46) În ceea ce privește utilizarea datelor privind perioada de anchetă, este necesar să se reamintească faptul că al doilea aviz de redeschidere avea drept obiect redeschiderea parțială a anchetei inițiale, și nu deschiderea unei noi anchete. Prin urmare, numai datele din cursul PA ar putea fi relevante și ar trebui examinate, cu atât mai mult cu cât prețurile de export utilizate în comparație se raportează, de asemenea, la această perioadă. Prin urmare, solicitările referitoare la utilizarea de date mai recente trebuie să fie respinse.

5.3.3. *Ancheta în urma celui de-al doilea aviz de redeschidere*

(47) În hotărârea menționată la considerentul 16 de mai sus, Curtea de Justiție a menționat în mod specific patru țări din care, în conformitate cu datele Eurostat, s-ar fi efectuat importuri semnificative în Uniune la codurile NC 2008 30 55, 2008 30 75 și ex 2008 30 90. Aceste țări sunt Israel, Swaziland, Thailanda și Turcia. Având în vedere cele de mai sus, Comisia a contactat autoritățile din aceste țări, prin intermediul misiunilor lor în Uniunea Europeană. Toate aceste țări au fost contactate înainte de redeschiderea parțială a anchetei și, din nou, la momentul redeschiderii. Misiunilor în cauză, precum și delegațiilor Uniunii Europene în cele patru țări, li s-a solicitat să identifice eventualii producători naționali ai produsului similar și, în cazul în care aceștia există, să contribuie la obținerea cooperării lor.

(48) Deși au fost contactate de două ori, nu s-au primit răspunsuri de la misiunile din Swaziland și Thailanda în Uniunea Europeană. Au fost primite răspunsuri de la misiunile din Israel și Turcia. Misiunea turcă a furnizat adresele a șase producători presupuși, în timp ce Misiunea Israelului a informat serviciile Comisiei că nu a existat nicio producție de produs similar în Israel în cursul perioadei de anchetă (și că nu există o astfel de producție nici în prezent).

([1]) Cauza T-2/95, *Industrie des poudres sphériques* (IPS)/Consiliul, Rec., 1998, p. II-3941.

(49) Toți cei șase producători turci au fost contactați, cinci dintre aceștia fiind contactați de două ori. Trei producători nu au răspuns, iar ceilalți trei au informat anchetatorii că nu au fabricat produsul similar în cursul PA. Prin urmare, cu toate că aceste societăți și-au manifestat disponibilitatea pentru cooperare, ele nu au fost în măsură să furnizeze Comisiei datele necesare. Această constatare a fost confirmată în informațiile primite de la un importator german cu interese legate de producția din Turcia, care a afirmat că în timpul perioadei de anchetă nu a existat o producție a produsului similar în Turcia.

(50) În pofida absenței unui răspuns din partea Misiunii Thailandei, două societăți thailandeze, ale căror adrese actualizate au fost obținute prin intermediul Delegației Uniunii Europene la Bangkok, au fost contactate – fiecare dintre ele fiind contactate de două ori. Cei doi producători fuseseră deja contactați în cursul anchetei inițiale, dar la momentul respectiv nu se obținuse cooperarea lor. Și de această dată, unul dintre producători nu a răspuns deloc la cele două solicitări, în timp ce celălalt a răspuns că nu intenționează să coopereze în cadrul anchetei.

(51) În pofida eforturilor întreprinse de Comisie prin intermediul Misiunii din Swaziland în Uniunea Europeană și al Delegației Uniunii Europene în Swaziland, nu a fost posibil să se identifice unul sau mai mulți producători din Swaziland.

(52) Având în vedere sugestia menționată la considerentul 42 de mai sus, cooperarea a fost, de asemenea, solicitată din partea autoritățile din Japonia și din Republica Coreea și, în paralel, delegațiile Uniunii Europene în aceste țări au fost rugate să identifice producătorii locali ai produsului similar, în cazul în care aceștia există. Autoritățile coreene nu au răspuns, dar Comisia a reușit, prin intermediul Delegației Uniunii Europene în Republica Coreea, să obțină o denumire și o adresă a unui producător potențial al produsului similar din Republica Coreea. Acest producător a fost contactat o singură dată, dar acesta nu a răspuns la cererea de cooperare.

(53) Autoritățile japoneze au contactat producători japonezi potențiali, însă, cu toate acestea, conform autorităților din Japonia, aceste societăți nu doresc să coopereze în cadrul procedurii și nici nu au dorit ca identitatea lor să fie dezvăluită Comisiei.

5.3.4. *Concluzie privind ancheta în urma celui de-al doilea aviz de redeschidere*

(54) Ținând cont de observațiile formulate de părți, de analiza acestora și în pofida eforturilor semnificative depuse de serviciile Comisiei, de lipsa de cooperare din partea producătorilor potențiali din țări terțe, s-a concluzionat că nu a putut fi determinată o valoare normală pe baza prețului sau a valorii construite într-o țară terță cu economie de piață, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază.

5.3.5. *Observații ale părților interesate în urma instituirii măsurilor provizorii*

(55) Se reamintește că determinarea valorii normale s-a bazat pe datele furnizate de industria din Uniune. Aceste date au fost verificate la sediile producătorilor cooperanți din Uniune.

(56) După instituirea de măsuri provizorii, toți cei trei producători-exportatori chinezi care au făcut parte din eșantion și doi importatori neafiliați din Uniune au pus sub semnul întrebării folosirea prețurilor industriei din Uniune pentru calcularea valorii normale. S-a afirmat că valoarea normală ar fi trebuit să fie calculată pe baza costurilor de producție din RPC, luându-se în considerare orice ajustare corespunzătoare diferențelor între piața Uniunii și cea a RPC.

5.3.6. *Analiza observațiilor după instituirea măsurilor provizorii*

(57) În această privință, se observă că folosirea informațiilor dintr-o economie planificată și în special a celor provenite de la societăți cărora nu li s-a acordat TEP ar fi contrară dispozițiilor articolului 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. Prin urmare, această afirmație este respinsă. S-a afirmat, de asemenea, că datele cu privire la prețurile din toate celelalte țări importatoare sau informațiile relevante publicate ar fi putut să fie soluții rezonabile, având în vedere lipsa cooperării din partea unei țari analoge. Cu toate acestea, astfel de informații generale, spre deosebire de datele folosite de Comisie, nu ar fi putut să fie verificate și confirmate în ceea ce privește acuratețea lor, în conformitate cu dispozițiile articolului 6 alineatul (8) din regulamentul de bază. Prin urmare, această afirmație este respinsă. Nu s-a adus niciun alt argument care ar fi putut să pună la îndoială faptul că metodologia folosită de către Comisie este conformă cu dispozițiile articolului 2 alineatul (7) litera (a) din regulamentul de bază și, în mod special, faptul că, în acest caz particular, aceasta constituie singura bază rezonabilă avută la dispoziție pentru calculul valorii normale.

5.3.7. *Concluzie privind valoarea normală*

(58) În lipsa oricăror alte observații și având în vedere faptul că, în pofida eforturilor semnificative depuse de serviciile Comisiei pentru a identifica un producător cooperant din țara analogă, nu a fost posibilă obținerea de date de la un producător din țara analogă pentru perioada de anchetă, considerentele 38-45 din regulamentul provizoriu se confirmă.

5.4. **Prețul de export**

(59) După instituirea măsurilor provizorii, unul dintre producătorii-exportatori cooperanți chinezi care făcea parte din eșantion a afirmat că prețul său de export ar trebui ajustat pentru a se ține cont de anumite elemente de cost (în special cel al transportului oceanic). În această privință, se observă că această chestiune a fost discutată în timpul verificării la fața locului, atât în ceea ce privește această societate, cât și în ceea ce privește celelalte societăți cuprinse în eșantion. Cu această ocazie, fiecare societate a furnizat informații cu privire la costurile respective. Suma pretinsă acum de către societate este considerabil mai mare decât suma raportată inițial. Se observă că această nouă solicitare se bazează numai pe o declarație din partea unui transportator și nu reflectă date referitoare la o tranzacție reală. Niciunul dintre ceilalți producători-exportatori care au făcut parte din eșantion nu a pus sub semnul întrebării cifrele folosite în legătură cu transportul oceanic. Mai mult, din cauza prezentării târzii a solicitării respective, aceasta nu a putut fi verificată. În mod special, ajustarea cerută nu are legătură cu niciun set de date existent deja în dosar. Cu toate acestea, ca urmare a acestei cereri, Comisia a revizuit suma aferentă costului respectiv, ținând cont de importanța specială a acestui cost în cadrul tranzacțiilor de export către UE raportate de societatea în cauză. Ca urmare, Comisia a ajuns la concluzia că este mai potrivit să utilizeze costul mediu al transportului oceanic verificat la fața locului pentru toate societățile chineze care au făcut parte din eșantion. În consecință, prețul de export al societății respective a fost ajustat corespunzător.

(60) Un alt producător-exportator cooperant chinez a atras atenția asupra a două erori de calcul al prețului său de export, referitoare la cotațiile de export pe care le-a prezentat. S-a considerat că această observație este întemeiată, iar prețul de export relevant pentru producător a fost revizuit în consecință.

(61) În absența altor observații în acest sens, se confirmă considerentul 46 din regulamentul provizoriu.

5.5. **Comparația**

(62) În absența oricăror observații în această privință, se confirmă considerentele 47 și 48 din regulamentul provizoriu.

5.6. **Marjele de dumping**

(63) Prin prisma celor menționate anterior, marjele de dumping definitive, exprimate sub formă de procent din prețul CIF la frontiera Uniunii, înainte de vămuire, sunt următoarele:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd, Yichang, Zhejiang: 139,4 %,

— Huangyan No 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 86,5 %,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang și producătorul său afiliat Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd, Dangyang City, Hubei Province: 136,3 %,

— producători-exportatori care au cooperat, care nu au fost incluși în eșantion: 131 %,

Toate celelalte societăți: 139,4 %.

6. PUNEREA ÎN APLICARE A HOTĂRÂRII ÎN CAUZA XINSHIJI

6.1. Observațiile părților interesate

6.1.1. *Redeschiderea prematură*

(64) Exportatorii în cauză și un grup de importatori au contestat redeschiderea parțială înaintea pronunțării hotărârii în cauza C-338/10. S-a susținut că redeschiderea anchetei în condițiile în care validitatea regulamentului inițial era contestată și în care, în opinia părților interesate, actul urma să fie, foarte probabil, declarat nul, a încălcat principiile proporționalității și al bunei administrări în temeiul articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, întrucât a introdus, în mod inutil, o sarcină excesivă părților vizate pentru a aloca resurse umane și financiare semnificative ca urmare a redeschiderii procedurii.

(65) În plus, aceleași părți au susținut, de asemenea, că redeschiderea anchetei înainte de pronunțarea hotărârii în cauza de recurs C-195/11P a fost prematură și contrară articolelor 266 și 264 din TFUE și articolului 60 alineatul (2) din Statutul Curții de Justiție, afirmând că Comisia a anticipat succesul propriului recurs. Această redeschidere a contrazis relația dintre, pe de o parte, Comisia și Consiliul și, pe de altă parte, Comisia și Curtea de Justiție și a afectat dreptul la o cale de atac în instanță eficace. Importatorii în cauză au solicitat ca, în primul rând, Comisia să aștepte decizia finală a Curții de Justiție, înainte să redeschidă procedura antidumping pentru a pune în aplicare hotărârea în cauză.

(66) Exportatorii în cauză și un grup de importatori au susținut că redeschiderea a încălcat articolul 3 din regulamentul de bază, întrucât acesta s-a bazat pe datele colectate în cursul perioadei de anchetă (adică 1 octombrie 2006 – 30 septembrie 2007) și nu pe o perioadă mai recentă.

(67) Un grup de importatori a contestat echitatea și imparțialitatea acțiunii Comisiei în temeiul articolului 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene pe motiv că Comisia ar fi respins o cerere a importatorilor din Uniune de a lansa o reexaminare intermediară completă, cu toate că datele oficiale ale Eurostat arătau deja o creștere susținută și de durată a prețului de import.

6.1.2. *Retroactivitatea*

(68) Exportatorii în cauză și un grup de importatori au susținut că scopul redeschiderii era destinat eșecului, întrucât încălcarea dreptului la apărare și lipsa de motivare în cazul unui regulament de instituire a unei taxe antidumping definitive nu pot fi remediate în mod izolat și retroactiv. S-a susținut, în special, că drepturile la apărare ale părților interesate trebuiau să fie protejate pe durata procedurii antidumping în curs, și anume înainte de adoptarea măsurii, iar expunerea adecvată a motivelor pentru regulamentul de instituire a taxei antidumping definitive trebuia furnizată la momentul adoptării regulamentul inițial.

(69) S-a susținut, de asemenea, că un act juridic bazat pe o expunere inadecvată a motivelor nu poate fi aplicat de la bun început, iar măsura preconizată poate intra în vigoare numai prin adoptarea unui nou act legislativ, cu o expunere adecvată a motivelor.

6.1.3. *Prezentarea necorespunzătoare a informațiilor*

(70) Exportatorii în cauză și un grup de importatori au susținut că prezentarea informațiilor nu a fost suficientă pentru a remedia erorile juridice identificate de Tribunal din motivele prezentate mai jos.

(71) Exportatorii în cauză împreună cu un grup de importatori au afirmat că încălcarea legislației Uniunii constatată de către Tribunal a afectat toate constatările și rezultatele calculului marjei de prejudiciu, fapt care a impus lansarea unei noi proceduri care să țină seama de cele mai recente date privind prejudiciul.

(72) În plus, aceleași părți au susținut că Comisia nu a recunoscut corect domeniul de aplicare și consecințele încălcării sale. S-a susținut că, spre deosebire de interpretarea oferită de Comisie, încălcările legislative constatate de Tribunal nu se referă exclusiv la calcularea creșterii cu 2 % a costurilor de import de produse chinezești (costurile ulterioare importului) și la costurile cu transportul de produse fabricate de producătorii din Uniune. Importatorii în cauză au susținut că aceste încălcări sunt legate cel puțin de întreaga determinare a marjei de prejudiciu.

(73) În acest context, s-a susținut că prezentarea informațiilor efectuată la redeschiderea anchetei nu a abordat problema comparabilității nivelului de comercializare și nici modul în care metoda aleasă de Comisie pentru compararea importurilor și a prețurilor practicate în Uniune a fost justificată în contextul mediului de piață în cauză, mai precis nu a clarificat dacă produsele fabricate de către producători din Uniune și produsele importate sunt efectiv în concurență unele cu altele „în antrepozitul importatorilor din Hamburg”. Exportatorii în cauză și un grup de importatori au susținut că informațiile privind nivelul de comercializare furnizate în momentul redeschiderii au rămas mult prea generale pentru a permite părților să înțeleagă de ce comparația dintre prețul de import și prețul practicat de industria din Uniune a fost realizată la același nivel de comercializare și nu a explicat factorii derivați din anchetă pe baza cărora s-a efectuat acest calcul. Aceasta nu a abordat motivul pentru care creșterea de 2 % în cauză, creștere care nu se raporta la costurile de vânzare, cheltuielile administrative și alte costuri generale și nici la marja de profit a importatorilor, a fost adecvată pentru a obține comparabilitatea prețurilor de vânzare ale producătorilor din Uniune cu prețurile de import ale producătorilor-exportatori chinezi.

(74) Aceleași părți au susținut că nu au fost obținute constatări de niciun fel cu privire la ipoteza conform căreia producătorii din Uniune au vândut mărfuri exclusiv prin intermediul unor importatori. De asemenea, s-a susținut că motivul subiacent pentru nivelul de comercializare selectat conform căruia producătorii din Uniune ar fi vândut exclusiv către importatori a fost respins întrucât, conform informațiilor prezentate, doar 62 % din vânzările producătorilor din Uniune erau

direcționate către importatori independenți. Părțile au afirmat că Comisia a părut să ignore afirmațiile conform cărora 38 % din producția din Uniune nu a fost vândută prin intermediul importatorilor, ceea ce înseamnă că, în ceea ce privește produsele importate, aceste vânzări au fost în concurență la niveluri diferite de comercializare. Pentru această parte a vânzărilor, s-a susținut că metoda utilizată de Comisie pentru a determina marja de prejudiciu a fost necorespunzătoare, întrucât prețurile practicate de importatori ar fi trebuit să fie ajustate prin adăugarea costurilor ulterioare importului, a costurilor cu vânzarea, a cheltuielilor administrative și a altor costuri generale, precum și a unei marje de profit corespunzătoare pentru importatorul independent. În lumina acestor corecții, marja de prejudiciu ar fi fost redusă pentru 38 % dintre mărfurile Uniunii, ceea ce ar duce la o reducere generală a marjei prejudiciului, precum și la o reducere substanțială ulterioară a taxelor antidumping.

(75) Ca urmare, părțile au afirmat că Comisia nu a elaborat o metodă potrivită pentru a stabili marja de prejudiciu pentru toate importurile, care să țină cont de condițiile reale ale pieței. S-a afirmat că era necesar să se ia în calcul în mod diferențiat vânzările de produse de către producătorii din Uniune pentru stabilirea marjei de prejudiciu, având în vedere diferitele canale de distribuție utilizate de producătorii din Uniune.

(76) Părțile au solicitat Comisiei să furnizeze o descriere detaliată și o analiză detaliată a elementelor de probă verificate în ceea ce privește fluxurile comerciale și volumele conexe care stau la baza constatărilor sale și să prezinte informațiile relevante care nu au caracter confidențial.

(77) Un grup de importatori au contestat, de asemenea, „trimiterile stereotipe” la confidențialitatea datelor, care au avut drept rezultat faptul că producătorii-exportatori și importatorii din Uniune nu au avut acces la surse relevante necesare pentru a determina dacă, în funcție de structura pieței, ajustarea care făcea obiectul disputei a fost adecvată în ceea ce privește permiterea efectuării comparației între prețul de export și prețul practicat de industria din Uniune la același nivel de comercializare. Importatorii în cauză au susținut că această afirmație a fost susținută de către Tribunal la punctul 86 din hotărârea în cauza Xinshiji.

6.1.4. *Costurile de transport*

(78) Exportatorii în cauză s-au opus creșterii prețului de vânzare franco fabrică practicat de industria din Uniune pentru a include costurile de furnizare la antrepozitul importatorului, pe motiv că aceasta nu este compatibilă cu conceptul de piață internă și că măsurile de apărare comercială nu sunt menite să remedieze dezavantajele industriei din Uniune rezultate din localizarea instalațiilor de producție.

(79) Exportatorii în cauză și un grup de importatori au susținut că Comisia ar fi trebuit să țină seama de faptul că importatorii suportau costuri mai mari de transbordare, întrucât produsele chinezești erau livrate în containere, în timp ce produsele fabricate de producătorii din Uniune erau așezate pe paleți pentru transport cu camionul și, prin urmare, puteau fi reexpediate imediat clienților, fără nicio manipulare ulterioară, ceea ce a redus taxele de manipulare cu 50 % sau cu 7 EUR/tonă.

(80) Un grup de importatori au susținut că, pentru un procent din produsele industriei din Uniune care erau, de fapt, distribuite prin intermediul unui importator, Comisia a ignorat faptul că cheltuielile pentru transportul produselor industriei din Uniune către antrepozitul importatorilor au fost suportate numai în cazul în care conservele de mandarine au fost depozitate „fizic” în antrepozitul importatorului în cauză. De fapt, cu toate acestea, cea mai mare parte a produselor vândute de producătorii din Uniune prin intermediul unor importatori au fost livrate direct de către producătorii din Uniune către clienții importatorilor. S-a afirmat că acest lucru a adus un avantaj considerabil în materie de costuri pentru producătorii din Uniune în raport cu produsele importate și, în cazul în care acest aspect ar fi fost luat în considerare în mod corespunzător, ar fi rezultat o marjă de prejudiciu mai mică decât cea determinată pe baza metodei de calcul a Comisiei.

(81) Asociația importatorilor și unii importatori au contestat cifra (90 EUR) folosită ca bază pentru calcularea costurilor de transport. Părțile au susținut că costurile de transport alese au fost prea ridicate, raportându-se, probabil, la transport cu camionul. Cu toate acestea, potrivit informațiilor primite de la părți, majoritatea mărfurilor a fost transportată pe vapor, acest mod de transport fiind mult mai ieftin.

(82) Părțile au solicitat o explicație cu privire la includerea în costurile ulterioare importului a taxelor de manipulare finală și a costurilor pentru transportul rutier către sediul importatorului.

6.2. **Analiza observațiilor**

(83) În ceea ce privește afirmația conform căreia ancheta nu ar fi trebuit să fie redeschisă în condițiile în care validitatea regulamentului inițial a fost contestată în cauza C-338/10 (considerentul 64), Comisia a explicat că a acționat în conformitate cu prezumția de legalitate.

(84) În ceea ce privește afirmațiile referitoare la redeschiderea prematură sub rezerva recursului în așteptare în cauza C-195/11P (considerentul 65), Comisia consideră că afirmațiile respective sunt lipsite de obiect, având în vedere că redeschiderea s-a bazat pe constatările Tribunalului. În plus, recursul a fost retras, între timp.

(85) În ceea ce privește solicitările pentru o nouă anchetă, trebuie subliniat faptul că redeschiderea parțială are ca obiectiv exclusiv remedierea încălcării dreptului la apărare identificată de Tribunal, și nu redeschiderea întregii proceduri. Cu toate acestea, Comisia informează părțile în cauză că au posibilitatea de a solicita deschiderea unei reexaminări intermediare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, în cazul în care doresc ca instituțiile europene să verifice afirmația lor conform căreia, pe baza celor mai recente date, nu ar mai exista un prejudiciu.

(86) În ceea ce privește afirmația conform căreia analiza prejudiciului ar trebui să se bazeze pe date mai recente (considerentul 66), se precizează că orice date mai recente vor fi influențate de faptul că a fost instituită o taxă antidumping. Prin urmare, instrumentul adecvat pentru analiza datelor mai recente este o reexaminare intermediară, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, și nu o nouă anchetă (a se vedea, de asemenea, considerentul 43 de mai sus).

(87) În ceea ce privește suspiciunile privind imparțialitatea și echitatea procedurii (considerentul 67), acestea se bazează pe o neînțelegere referitoare la respingerea de către Comisie a cererii de reexaminare intermediară. Serviciile Comisiei au informat părțile respective prin scrisoarea din 6 septembrie 2011 că, pe baza informațiilor furnizate la acea dată, nu se poate lua nicio decizie cu privire la deschiderea unei reexaminări. Au fost precizate punctele pentru care erau necesare clarificări suplimentare sau elemente de probă. Părțile au fost informate în acest sens în cursul audierii din 29 februarie 2012 și au fost invitate să continue discuțiile cu serviciul competent al Comisiei. Serviciile Comisiei vor informa părțile respective că pot da curs cererii începând de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Perioada de un an prevăzută la articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază nu se aplică în cazul de față, deoarece acest lucru ar contraveni obiectivului său, conform căruia ar trebui să existe o perioadă minimă de timp între perioada de anchetă inițială și o reexaminare intermediară. În cazul de față, această perioadă minimă de timp a fost respectată.

(88) În ceea ce privește afirmația privind remedierea retroactivă a încălcării dreptului la apărare (considerentul 68), Comisia consideră că, drept consecință a hotărârii Tribunalului, ancheta a fost redeschisă în punctul în care s-a produs încălcarea. Părțile au posibilitatea acum să își exercite drepturile în cazul în care au fost împiedicate să le exercite, conform hotărârii Tribunalului. În plus, taxele vor fi instituite numai pentru viitor. În acest context, Comisia consideră că nu există nicio problemă de remediere retroactivă, astfel cum a fost susținut de către părți, și prin urmare această afirmație a părților trebuie să fie respinsă.

(89) În ceea ce privește afirmația privind motivarea insuficientă (considerentul 69), obiectivul real al redeschiderii este de a remedia lipsa de motivare și a fundamenta noul act legislativ pe o expunere completă a motivelor. Prin urmare, se consideră că această afirmație a părților este abordată.

(90) În ceea ce privește domeniul de aplicare a hotărârii (considerentul 72), scopul redeschiderii este de a stabili nivelul adecvat de comercializare și în special de a clarifica motivul pentru care ajustarea costurilor ulterioare importului pentru prețul CIF de export a fost necesară pentru a se asigura că o comparație între prețul de export și prețurile practicate de industria din Uniune a fost realizată la același nivel de comercializare. Afirmația părților trebuie să fie, prin urmare, respinsă.

(91) În ceea ce privește afirmațiile referitoare la deficiența din documentul de informare din data de 5 decembrie 2011 în ceea ce privește explicațiile privind nivelul de comercializare aplicat în acest caz (în special, considerentele 73-76), s-au transmis părților, cu diverse ocazii, informații și explicații suplimentare, mai precis la punctele 4 și 5 din documentul de informare din data de 5 decembrie 2011, precum și în timpul audierilor din 29 februarie 2012.

(92) Din motive de deplină claritate privind acest punct, concluziile privind nivelul de comercializare sunt rezumate în continuare: (i) Ancheta a arătat că conservele de mandarine sunt produse doar într-o regiune din Spania (Valencia) și se comercializează în principal în Germania și Regatul Unit. S-a stabilit că proporția vânzărilor Uniunii către Germania și Regatul Unit reprezintă 62 % din totalul vânzărilor Uniunii. (ii) Pe baza datelor verificate s-a stabilit că, în cursul PA, producătorii din Uniune și exportatorii chinezi au vândut în principal acelorași clienți, și anume către comercianți sau distribuitori. (iii) Din aceste motive, compararea prețurilor între importurile din partea producătorilor-exportatori și vânzările producătorilor din Uniune a fost efectuată pentru producătorii-exportatori la nivel frontalier (CIF) și pentru producătorii din Uniune la nivel de fabrică (franco fabrică), ajustat pentru a ține cont de depozitarea în antrepozitele importatorilor. (iv) Această metodologie a necesitat următoarele adaptări: pe de o parte, o ajustare a costurilor ulterioare importului a prețurilor de export CIF practicate în China pentru a transporta mărfurile din port către antrepozitele importatorilor; această ajustare, stabilită la 2 %, s-a bazat pe facturi colectate și verificate, iar calculul respectiv a fost comunicat părților interesate în anexa la documentul de informare din data de 5 decembrie 2011. Pe de altă parte, prețurile franco fabrică practicate în Uniune au fost majorate pentru a reflecta costul de transport pentru a aduce bunurile de la producători (Valencia) la sediile importatorilor (Germania și Regatul Unit). Această ajustare pentru transportul de marfă a fost calculată pe baza costurilor de transport stabilite de la Valencia până la Hamburg. Dat fiind că nu toate vânzările producătorilor din Uniune au fost livrate în Germania și în Regatul Unit, această medie a fost scăzută proporțional cu cota vânzărilor către Germania și Regatul Unit (62 %) și în funcție de vânzările directe.

(93) În ceea ce privește proporția vânzărilor directe ale producătorilor din Uniune, aceasta a variat între 2 % și 12 % pe parcursul PA. Procentul exact nu poate fi comunicat din motive de confidențialitate.

(94) În plus, s-a susținut că ar fi trebuit să fie elaborată o abordare diferențiată pentru stabilirea nivelului adecvat de comercializare în ceea ce privește vânzările directe ale producătorilor din Uniune (considerentul 72). În acest sens, trebuie remarcat faptul că, pe baza constatărilor verificate, niciunul dintre importurile chineze nu a fost vândut în mod direct pe parcursul PA. Întrucât nu au existat vânzări directe corespunzătoare pentru exporturile chineze, nu a fost posibil să se elaboreze o abordare diferențiată pentru stabilirea unui nivel de comercializare pentru proporția de vânzări directe ale producătorilor din Uniune. În schimb, în scopul calculării marjei de prejudiciu, vânzările directe ale producătorilor

din Uniune au fost ajustate la nivelul franco fabrică și au făcut obiectul ajustării pentru transportul de marfă descrisă în considerentul 92 punctul (iv) de mai sus. În acest context, afirmația respectivă a părților trebuie să fie respinsă.

(95) În ceea ce privește afirmația părților conform căreia ajustarea prețului CIF de export ar trebui să fi inclus cheltuielile administrative și alte costuri generale, precum și o marjă de profit rezonabilă (considerentul 73), se remarcă faptul că, în cazul în care Comisia ar fi ajustat prețul CIF de export prin adăugarea cheltuielilor administrative și a altor costuri generale și a profitului, aceasta ar fi adus vânzările de produse importate la nivelul comercianților cu amănuntul. În acest caz, comparația între prețurile de export practicate în China și prețurile de vânzare practicate în Uniune ar fi fost realizată la niveluri de comercializare diferite. Din acest motiv, afirmația părților trebuie respinsă.

(96) În ceea ce privește afirmația părților conform căreia din documentul de informare din data de 5 decembrie 2011 rezultă că 38 % din vânzările producătorilor din Uniune în cursul PA erau vânzări directe (considerentul 74), s-a explicat părților la audierile din 29 februarie 2012 că această concluzie a fost greșită. Proporția de 62 % din vânzările industriei din Uniune care au fost realizate în Germania și Regatul Unit se referă la repartizarea geografică a vânzărilor și nu are relevanță în ceea ce privește identificarea tipului de clienți și, prin urmare, nici în ceea ce privește identificarea vânzărilor directe. Aceasta poate fi dedusă numai din acest fapt și se confirmă faptul că restul de 38 % din vânzările producătorilor din Uniune au fost efectuate în afara Germaniei și a Regatului Unit. Întrucât ipoteza părților privind nivelul de comercializare de 38 % din vânzările producătorilor din Uniune este incorectă, solicitarea ulterioară bazată pe această ipoteză privind necesitatea de a recalcula marja de prejudiciu trebuie să fie, de asemenea, respinsă.

(97) În ceea ce privește afirmația referitoare la informarea detaliată cu privire la fluxurile comerciale și volumele aferente (considerentul 76), se reamintește că datele și cifrele care stau la baza alegerii metodologiei utilizate în stabilirea nivelului de comercializare, în acest caz au fost abordate la punctele 3-7 din documentul de informare din data de 5 decembrie 2011. Părților le sunt recomandate drept referință aceste informații, precum și explicația oferită în cadrul audierilor din 29 februarie 2012. Din motive de claritate, fluxurile comerciale subiacente sunt explicate în detaliu în considerentul 91 de mai sus.

(98) În ceea ce privește afirmația referitoare la „trimiterea stereotipă la confidențialitate" (considerentul 77), Comisia consideră că informațiile care au fost păstrate confidențiale cu privire la: (i) procentajul de vânzări directe; și (ii) informațiile utilizate pentru calcularea creșterii de 2 % se bazează pe facturile și datele colectate în cursul vizitei de verificare. În această privință, se remarcă faptul că facturile constituie informații confidențiale prin însăși natura lor. Rezumatul cu caracter neconfidențial al acestora a fost furnizat în anexa la documentul de informare din data de 5 decembrie 2011. În ceea ce privește vânzările directe, consilierul-auditor a confirmat în cadrul audierii comune din 29 februarie 2012 faptul că cifrele reale referitoare la vânzările directe sunt informații confidențiale și s-a oferit să examineze la cererea părților interesate modalitatea în care datele reale din dosarul cu caracter confidențial au fost utilizate de serviciile Comisiei responsabile cu ancheta și să informeze părțile dacă, în opinia sa, datele au fost corect reflectate în constatări. Părțile nu au dat curs acestei solicitări. Din aceste motive, Comisia consideră că cerința de a prezenta toate informațiile cu excepția celor confidențiale a fost îndeplinită. În plus, întrucât datele care fac obiectul evaluării sunt vechi de peste 5 ani, Comisia consideră că poate dezvălui, în acest moment, faptul că procentul vânzărilor directe este între 2 % și 12 %.

(99) În ceea ce privește obiecția părților cu privire la ajustarea pentru transportul de marfă a prețului de vânzare franco fabrică practicat de Uniune (considerentul 78), Comisia consideră că ajustarea în cauză a fost făcută pentru a aduce bunurile la nivelul antrepozitului importatorului, adică la același nivel de comercializare cu exporturile chinezești. Această ajustare s-a bazat pe circumstanțele specifice de pe piața relevantă, în care conservele de mandarine sunt produse doar într-o regiune din Spania (Valencia) și se comercializează în principal în Germania și Regatul Unit. Această ajustare a fost făcută pentru obținerea unei comparații echitabile între prețul de export și prețul practicat de Uniune la același nivel de comercializare, nu pentru a compensa dezavantajele privind costurile pretinse de producătorii din Uniune și datorate localizării instalațiilor lor de producție. Prin urmare, afirmația părților este respinsă.

(100) În ceea ce privește afirmația conform căreia Comisia ar fi trebuit să țină seama de costurile mai mari suportate de importatori deoarece produsele chinezești au fost livrate în containere, în timp ce produsele industriei din Uniune au fost așezate pe paleți, ceea ce a avut ca rezultat reducerea taxelor de manipulare suportate de producătorii din Uniune (considerentul 79), se remarcă faptul că ajustările efectuate au acoperit doar costul implicat de aducerea mărfurilor în antrepozitul importatorului. Costurile ulterioare suportate în contextul expedierii mărfurilor către comercianții cu amănuntul sunt suportate după nivelul definit de comercializare și nu pot fi, prin urmare, luate în considerare. Din acest motiv, afirmația părților este respinsă.

(101) În ceea ce privește afirmația conform căreia costurile de transport suportate de producătorii din Uniune ar fi trebuit să fie reduse pentru a lua în considerare cazurile în care produsele au fost livrate direct clienților importatorilor, după cum au afirmat aceștia din urmă (considerentul 80), se reamintește că ajustarea pentru transportul de marfă a prețului de vânzare franco fabrică practicat în Uniune s-a bazat pe costurile stabilite de livrare fizică către antrepozitul din Hamburg (90 EUR) pe baza facturilor colectate, întrucât antrepozitul din Hamburg reprezintă nivelul adecvat de comercializare pentru compararea prețului de export cu prețurile produsului Uniunii. Ajustarea pentru transportul de marfă nu este justificată pe motiv că aceasta include costurile totale de transport între producătorul din Uniune și vânzătorul cu amănuntul (care ar fi mai mari decât costurile de livrare la antrepozit), dar, în practică, în funcție de specificul pieței pentru produsul în cauză, antrepozitul din

Hamburg reprezintă nivelul adecvat de comercializare. În acest context, argumentul invocat de către părți apare ca fiind nesemnificativ.

(102) Părțile au susținut că ajustarea aplicată pentru transportul de marfă era prea ridicată, deoarece s-a bazat pe costurile de transport cu camionul (considerentul 81). În acest context, se reamintește faptul că ajustarea pentru transportul de marfă s-a bazat pe costurile stabilite de livrare fizică la Hamburg, care includeau atât transportul cu camionul, cât și cu vaporul. Prin urmare, ajustarea solicitată de părți a fost deja inclusă în calcularea costurilor de transport de marfă către Hamburg. Prin urmare, nu a fost necesar să se verifice datele prezentate de către părți pe parcursul audierii, întrucât în timpul anchetei inițiale, costurile de livrare la Hamburg au fost stabilite pe baza datelor verificate ale producătorilor din Uniune.

(103) În ceea ce privește observația făcută de către solicitant cu privire la calculul costurilor ulterioare importului (considerentul 82), s-a afirmat că, astfel cum s-a explicat la punctul 9 din documentul de informare transmis la 5 decembrie 2011, atât taxele de manipulare finală, cât și costurile pentru transportul rutier la sediul importatorului au fost incluse în calcul. În costurile de manipulare finală nu au fost incluse costurile pentru transportul oceanic sau costurile de asigurare, întrucât aceste costuri au fost deja incluse în prețul CIF colectat și verificat în timpul verificărilor la fața locului, la sediul exportatorului. Prin urmare, în cazul în care Comisia ar fi inclus aceste costuri în calculul costurilor ulterioare importului, aceasta ar fi implicat o dublă contabilizare.

6.3. **Procedura**

(104) La 5 decembrie 2011, Comisia a prezentat un document de informare finală care includea date și cifre referitoare la motivele pentru care Tribunalul a anulat măsurile. Toate părțile interesate au fost invitate să prezinte observații.

(105) La 29 februarie 2012, Comisia a organizat audieri cu toate părțile care au solicitat să fie audiate, inclusiv o audiere comună cu consilierul-auditor a exportatorilor în cauză și a unui grup de importatori.

(106) La 26 martie 2012, una dintre părțile interesate a informat Comisia că, ținând seama de hotărârea în cauza C-338/10, consideră că redeschiderea parțială a anchetei privind costurile ulterioare importului nu mai este justificată.

(107) La 17 iulie 2012, Comisia a răspuns că, în contextul redeschiderii anchetei la 19 iunie 2012, s-a considerat că ambele redeschideri parțiale sunt încă în așteptare și niciuna dintre aceste anchete nu a rămas fără obiect.

6.4. **Concluzie**

(108) Hotărârea Tribunalului în cauza Xinshiji a fost pusă în aplicare prin furnizarea de informații și explicații suplimentare părților privind punctul redeschis al anchetei inițiale. Părților li s-a acordat posibilitatea de a-și prezenta observațiile și de a fi audiate. Toate afirmațiile aduse în discuție au fost abordate și luate în considerare în mod corespunzător.

(109) Ținând cont de observațiile făcute de către părți și de analiza acestora, s-a ajuns la concluzia că afirmațiile și aspectele aduse în discuție de părțile interesate nu demonstrează necesitatea de a modifica calculul marjei de prejudiciu contestate.

(110) Prin urmare, marja de prejudiciu stabilită în cursul anchetei inițiale se confirmă.

(111) Pe baza celor de mai sus, s-a concluzionat că punerea în aplicare a hotărârii în cauza Xinshiji ar trebui să se concretizeze în reinstituirea taxei antidumping definitive pentru solicitanți în cazul în discuție.

7. **PREJUDICIUL**

7.1. **Producția din Uniune și industria din Uniune**

(112) În absența observațiilor argumentate, se confirmă constatările menționate în considerentele 52-54 din regulamentul provizoriu.

7.2. **Consumul la nivelul Uniunii**

(113) Una dintre părțile exportatoare a remarcat că există o discrepanță între nivelul de consum stabilit în Regulamentul de salvgardare și nivelul stabilit în regulamentul provizoriu. Se atrage atenția că diferența de nivel de consum se datorează, de fapt, diferenței de domeniu cu privire la produs în ancheta curentă și numărului diferit de state membre luate în considerare în cele două anchete. Nu s-au mai primit alte informații argumentate în această privință. Prin urmare, se confirmă constatările prezentate în considerentele 55-57 din regulamentul provizoriu. În consecință, părțile analizei legate de consum se confirmă și ele în această privință.

7.3. **Importurile provenite din țara în cauză**

7.3.1. *Volumul și cota de piață a importurilor de produs în cauză*

(114) În ceea ce privește cota de piață, unele părți interesate s-au opus afirmației făcute de Comisie în considerentul 58 din regulamentul provizoriu, cu privire la o creștere a cotei de piață a importurilor care fac obiectul unui dumping. Acestea au susținut că, contrar constatărilor Comisiei, cota de piață a importurilor din RPC a scăzut. S-a verificat evaluarea importurilor din RPC în privința volumului și a cotei de piață. Astfel cum este prevăzut în considerentul menționat, a existat un singur an în care cota de piață a importurilor din RPC a scăzut. Pentru restul perioadei examinate, cota de piață a importurilor din RPC a rămas constant ridicată. Prin urmare, se confirmă constatările prezentate în etapa provizorie.

(115) Unele părți au susținut că și volumele consecutive perioadei de anchetă ar trebui să fie examinate pentru a se evalua o eventuală creștere a importurilor din RPC. De remarcat că tendințele importurilor din RPC s-au evaluat

pentru perioada 2002/2003-2006/2007 și s-a observat o creștere evidentă. În conformitate cu dispozițiile regulamentului de bază, evenimentele consecutive perioadei de anchetă nu se iau în considerare decât în circumstanțe excepționale. În orice caz, după cum se precizează mai jos în considerentul 136, s-a examinat nivelul importurilor consecutiv perioadei de anchetă și s-a constatat că acesta este semnificativ.

7.3.2. *Subcotarea prețurilor*

(116) Trei producători exportatori cooperanți au contestat constatările Comisiei cu privire la subcotare. Unul dintre ei a contestat metodologia folosită la calcularea subcotării și a cerut o ajustare care să reflecte costurile suportate de comercianți pentru vânzările lor indirecte. S-au adaptat calculele, atunci când a fost cazul. Comparația revizuită a arătat că, în cursul perioadei de anchetă, produsul în cauză importat a fost vândut în Uniune la prețuri subcotate față de cele practicate de industria din Uniune cu 18,4 %-35,2 %, procentele fiind calculate pe baza datelor furnizate de producătorii-exportatori cooperanți care au făcut parte din eșantion.

7.4. **Situația industriei din Uniune**

(117) Doi importatori și asociația importatorilor au contestat durata sezonului de punere în conserve menționată în considerentul 79 din regulamentul provizoriu. Aceștia au susținut că sezonul de punere în conserve durează numai trei luni, în loc de patru sau cinci așa cum se menționează în regulamentul provizoriu. Totuși, această afirmație se leagă de recoltă (variabilă prin definiție) și de cantitatea produsă și, în orice caz, nu are niciun impact asupra factorilor de prejudiciu analizați de serviciile Comisiei.

(118) În lipsa oricăror alte informații probate sau argumente cu privire la situația industriei din Uniune, se confirmă considerentele 63-86 din regulamentul provizoriu.

7.5. **Concluzie privind prejudiciul**

(119) După publicarea informațiilor din regulamentul provizoriu, unii importatori și unii producători-exportatori au afirmat, în legătură cu considerentele 83-86 din regulamentul provizoriu, că datele folosite de Comisie pentru stabilirea nivelului prejudiciului nu sunt nici corecte și nici evaluate obiectiv. Aceștia au afirmat că aproape toți indicatorii legați de prejudiciu prezintă tendințe pozitive și că, prin urmare, nu există nicio dovadă a prejudiciului.

(120) În această privință, se observă că, deși unii indicatori prezintă mici îmbunătățiri, situația industriei din Uniune trebuie să fie evaluată în întregime și ținându-se cont de faptul că au fost în vigoare măsuri de salvgardare până la finalul perioadei de anchetă. Această chestiune a fost tratată pe larg în considerentele 51-86 din regulamentul provizoriu. Procesul de restructurare profundă permis de aceste măsuri, care a avut drept rezultat o largă reducere a producției și a capacității, ar fi dus, în mod normal, la o îmbunătățire semnificativă a situației generale a producătorilor din Uniune, inclusiv în ceea ce privește producția, utilizarea capacității, vânzările și diferența dintre preț și cost. Dimpotrivă, indicatorii de volum au rămas slabi, stocurile au crescut substanțial iar indicatorii financiari au continuat să semnalizeze o situație critică – unii chiar s-au înrăutățit.

(121) Pe baza acestui fapt, se consideră că respectivele concluzii privind prejudiciul material suferit de industria din Uniune, prevăzute în regulamentul provizoriu, nu se modifică. În absența oricăror alte observații susținute de dovezi sau a oricăror alte argumente, concluziile respective se confirmă definitiv.

8. **LEGĂTURA DE CAUZALITATE**

8.1. **Efectul importurilor care fac obiectul dumpingului**

(122) Unele părți au susținut că volumul importurilor chinezești a fost stabil din 1982 și că, prin urmare, nu ar fi putut să producă un prejudiciu așa cum se explică în regulamentul provizoriu (a se vedea considerentul 58). Într-adevăr, așa cum s-a explicat anterior, în considerentul 114, importurile din RPC în timpul perioadei examinate au crescut semnificativ în detrimentul cotei de piață a industriei din Uniune. Mai mult, afirmația se referă la o tendință a importurilor care depășește cu mult perioada în cauză, prin urmare argumentul se respinge.

(123) După cum se menționează anterior, în considerentul 116, se concluzionează definitiv că, în timpul PA, prețurile importurilor provenite de la producătorii-exportatori chinezi care au făcut parte din eșantion au subcotat prețurile medii ale industriei din Uniune cu procente cuprinse între 18,4 % și 35,2 %. Revizuirea marjei de subcotare nu afectează concluziile privind efectul importurilor care fac obiectul unui dumping stabilite în considerentele 100 și 101 din regulamentul provizoriu.

8.2. **Fluctuațiile cursului de schimb**

(124) După instituirea de taxe provizorii, unii importatori au continuat să aducă în discuție influența negativă a ratei de schimb asupra nivelului prețului. Aceștia au susținut că nivelul ratei de schimb este principalul factor cauzator de prejudiciu. Totuși, evaluarea Comisiei se referă doar la o diferență între nivelurile prețurilor și nu este necesar să se analizeze factorii care afectează nivelul acelor prețuri. Prin urmare, se poate confirma o legătură clară de cauzalitate între nivelul ridicat de dumping și prejudiciul suferit de industria din Uniune și, ca atare, considerentul 95 din regulamentul provizoriu poate fi confirmat.

8.3. **Aprovizionarea și prețul materiilor prime**

(125) Unele părți interesate au susținut că prejudiciul nu este cauzat de importurile care fac obiectul unui dumping ci, mai degrabă, de aprovizionarea slabă cu fructe proaspete, care reprezintă materia primă pentru mandarinele conservate.

(126) Totuși, datele oficiale ale ministerului Agriculturii din Spania confirmă că industria conservelor are la dispoziție o cantitate mai mult decât suficientă pentru acoperirea întregii capacități de producție a producătorilor spanioli.

(127) Producătorii concurează, într-o oarecare măsură, pentru fructe proaspete, cu piața de consum direct. Totuși, această competiție nu rupe legătura cauzală. Mai curând presiunea importurilor masive din RPC, la prețuri foarte scăzute, reprezintă un motiv clar și semnificativ pentru producția, vânzările și cota de piață relativ scăzute ale industriei din Uniune. În această situație și luând în considerare faptul că prețul pieței este dictat de importuri, care acoperă peste 70 % din piață și este afectat de subcotare, presiune și depreciere, ar fi neeconomic să se producă mai mult în lipsa unor așteptări rezonabile de vânzare a produsului la prețuri care permit obținerea unui profit normal. Prin urmare, industria spaniolă ar putea, în mod logic, să furnizeze cantități semnificativ mai mari cu condiția ca prețul pieței să nu îi penalizeze rezultatele economice.

(128) Un alt fapt care confirmă această analiză este prezența constantă a unor stocuri semnificative la producătorii din Uniune, ceea ce arată că situația prejudiciabilă a industriei din Uniune nu a apărut din cauza producției insuficiente, ci ca urmare a producției care nu se poate vinde din cauza presiunii importurilor chinezești.

(129) Așa cum se întâmplă în cazul oricărui produs agricol, prețul materiei prime este supus fluctuațiilor sezoniere din cauza naturii sale agricole. Cu toate acestea, în perioada analizată de cinci ani, care a inclus recolte cu prețuri mai mari sau mai mici, Comisia a remarcat că prejudiciul (sub formă de pierderi financiare) apare indiferent de aceste fluctuații și, prin urmare, rezultatele economice ale industriei din Uniune nu se corelează direct cu aceste fluctuații sezoniere.

8.4. **Diferențele calitative**

(130) Unele părți au afirmat că produsul chinezesc este de mai bună calitate decât producția Uniunii. Totuși, nu s-a demonstrat cu argumente suficiente existența niciunei diferențe de preț care ar rezulta din aceasta și nu există dovezi că pretinsa preferință a consumatorilor pentru produsele chinezești ar fi atât de puternică încât să fie cauza deteriorării situației industriei din Uniune. În orice caz, astfel de diferențe pretinse de prețuri ar favoriza produsul chinezesc, sporind nivelul de subcotare. În lipsa oricărei informații noi și întemeiate sau a oricărui argument, se confirmă considerentul 99 din regulamentul provizoriu.

8.5. **Creșterile de costuri**

(131) Unele părți au susținut că la originea prejudiciului se află creșteri extraordinare ale costurilor pentru anumiți producători. Aceste afirmații nu au fost probate suficient. Analiza Comisiei nu a detectat niciun astfel de eveniment care ar fi putut să schimbe evaluarea cauzalității sau să afecteze calculul nivelului de eliminare a prejudiciului.

(132) Unele părți au prezentat observații cu privire la costurile de producție sporite și la incapacitatea industriei din Uniune de a le reduce. Unele elemente de costuri (de exemplu energia) au crescut, dar impactul acestora nu este suficient pentru a rupe legătura de cauzalitate într-un context în care o cantitate foarte importantă de exporturi chinezești care fac obiectul unui dumping depreciază vânzările și producția (sporind prin aceasta costurile unitare pentru industria din Uniune) și depreciază prețurile industriei din Uniune, exercitând presiuni asupra acesteia.

8.6. **Scheme de ajutoare**

(133) S-a afirmat că sistemele de ajutor financiar ale CE au produs o creștere artificială a prelucrării în CE și apoi au încurajat scăderea nivelului de aprovizionare cu materie primă pentru produsul în cauză. Această afirmație a fost de natură generală și nu a fost dovedită suficient. În orice caz, sistemele respective s-au modificat în 1996, când ajutorul a fost acordat fermierilor și nu producătorilor produsului în cauză. Analiza Comisiei nu a detectat, în timpul perioadei de anchetă, niciun fel de efecte reziduale care ar putea rupe legătura de cauzalitate. În ceea ce privește aprovizionarea, a se consulta considerentele 128 și 129 de mai sus.

8.7. **Concluzie privind legătura de cauzalitate**

(134) În lipsa oricăror noi informații sau argumente susținute de probe, considerentele 87-101 din regulamentul provizoriu se confirmă.

(135) În lumina celor menționate mai sus, se confirmă concluziile provizorii de existență a unei legături de cauzalitate între prejudiciul material suferit de industria din Uniune și importurile chinezești care fac obiectul unui dumping.

9. **INTERESUL UNIUNII**

9.1. **Evoluții după perioada de anchetă**

(136) De la data de 9 noiembrie 2007, importurile din RPC fac obiectul înregistrării în conformitate cu regulamentul de înregistrare. Această decizie a fost luată în scopul eventualei instituiri retroactive a taxelor antidumping. În consecință și în mod excepțional s-au analizat și evoluțiile ulterioare perioadei de anchetă. Datele Eurostat confirmă că importurile din RPC rămân semnificative și această constatare este confirmată de anumiți importatori. Volumul pentru ultimele zece luni după perioada de anchetă a atins un nivel de 74 000 de tone la prețuri scăzute stabile.

9.2. **Capacitatea producătorilor din Uniune de a aproviziona piața Uniunii**

(137) Mai multe părți interesate au făcut comentarii cu privire la nivelul scăzut al producției spaniole, afirmând că aceasta este incapabilă să aprovizioneze corespunzător piața Uniunii. Deși este corect să se afirme că, în actuala situație, industria din Uniune nu asigură aprovizionarea întregii piețe a Uniunii, trebuie remarcat că acest fapt se leagă de efectele importurilor prejudiciabile, după

cum s-a explicat anterior. În orice caz, efectul dorit al măsurilor nu este de a se închide piața Uniunii pentru importurile chinezești, ci de a se înlătura efectele dumpingului prejudiciabil. Dat fiind, printre altele, că există numai două surse de aprovizionare pentru aceste produse, se consideră că, în cazul în care se instituie măsuri definitive, produsele chinezești vor continua să se bucure de o cerere semnificativă în Uniune.

9.3. **Interesul industriei din Uniune și al furnizorilor**

(138) O asociație a importatorilor a afirmat că măsurile antidumping fără nicio limită cantitativă nu vor contribui la protejarea industriei spaniole și, în schimb, vor declanșa automat activități de comerț ilegal. Acest argument pledează mai curând în sensul necesității asigurării de către instituții a unei monitorizări corespunzătoare a punerii în aplicare a măsurilor, decât împotriva beneficiului pe care măsurile l-ar putea aduce producătorilor din Uniune.

(139) Un alt importator a susținut că instituirea de măsuri antidumping nu va îmbunătăți situația producătorilor spanioli din cauza existenței unor stocuri masive acumulate de importatori în Uniune, care ar putea satisface cererea pieței în viitorul apropiat. Dimensiunea stocurilor și fenomenul de acumulare au fost confirmate și de un alt importator. Aceste comentarii confirmă analiza Comisiei din regulamentul provizoriu și din alte părți ale prezentului regulament. Totuși se reamintește că măsurile sunt menite să asigure micșorarea efectelor dumpingului prejudiciabil pentru o perioadă de cinci ani, nu doar pentru un an.

(140) În absența oricăror alte informații sau argumente noi și justificate în acest sens, se confirmă concluzia din considerentele 103-106 și 115 din regulamentul provizoriu cu privire la interesul industriei din Uniune.

9.4. **Interesul importatorilor/comercianților neafiliați din Uniune**

(141) Importatorii cooperanți au exprimat un interes general în menținerea a două surse de aprovizionare pentru produsul în cauză, respectiv Spania și China, pentru menținerea securității aprovizionării la prețuri competitive.

(142) Ținând cont de aceasta, majoritatea importatorilor ar prefera o măsură care conține elemente cantitative, în cazul în care s-ar institui măsuri definitive. După cum se explică în continuare, în considerentul 156, se consideră că această idee nu este oportună.

(143) Datele obținute de la importatorii cooperanți care au făcut parte din eșantion au fost verificate și s-a confirmat că sectorul mandarinelor conservate reprezintă mai puțin de 6 % din cifra totală de afaceri a acestora și că aceștia au obținut, în medie, un nivel de profitabilitate de peste 10 %, atât în perioada de anchetă cât și în perioada 2004-2008.

(144) Cele menționate mai sus scot în evidență faptul că, prin comparație, impactul potențial al măsurilor asupra importatorilor/comercianților nu ar fi disproporționat față de efectele pozitive rezultate din acestea.

9.5. **Interesul utilizatorilor/vânzătorilor cu amănuntul**

(145) Un utilizator, care reprezintă mai puțin de 1 % din consum, a prezentat observații generale cu privire la disponibilitatea redusă a mandarinelor în UE și cu privire la calitatea superioară a produsului chinezesc. Utilizatorul respectiv a fost invitat să continue colaborarea prin furnizarea de date individuale, dar a refuzat și nu și-a dovedit afirmațiile. Un vânzător cu amănuntul, membru al principalei asociații a importatorilor, s-a opus de o manieră generală unei creșteri a prețului. Nu s-a primit în cursul anchetei niciun alt element de probă cu privire la interesul utilizatorilor/vânzătorilor cu amănuntul. În această situație și în absența oricăror observații susținute cu probe din partea utilizatorilor/vânzătorilor cu amănuntul, se confirmă concluziile din considerentele 109-112 din regulamentul provizoriu.

9.6. **Interesul consumatorilor**

(146) Contrar celor susținute de către unul dintre importatori, s-a ținut cont de interesul consumatorilor în etapa provizorie. Constatările Comisiei au fost evidențiate în considerentele 113 și 114 din regulamentul provizoriu. Alte părți au sugerat că impactul asupra consumatorilor ar fi semnificativ. Totuși, nu s-a oferit nicio informație care ar putea pune la îndoială constatările din considerentele mai înainte menționate. Chiar dacă taxele ar duce la o creștere a prețurilor de consum, nicio parte nu a pus la îndoială faptul că acest produs reprezintă o foarte mică parte din cheltuielile alimentare casnice. Prin urmare, în lipsa oricăror observații din partea consumatorilor și a oricărei informații noi și argumentate, aceste considerente se confirmă.

9.7. **Concluzie privind interesul Uniunii**

(147) Analiza suplimentară de mai sus cu privire la interesele aflate în joc nu a modificat concluziile provizorii în acest sens. Datele furnizate de importatorii cooperanți care au făcut parte din eșantion au fost verificate și au confirmat faptul că sectorul mandarinelor conservate reprezintă pentru ei mai puțin de 6 % din cifra totală de afaceri și că au obținut, în medie, rezultate confortabile atât pe parcursul perioadei de anchetă, cât și în perioada examinată 2004-2008, astfel că impactul măsurilor asupra importatorilor va fi minim. S-a stabilit, de asemenea, că impactul financiar asupra consumatorului final ar fi minim, ținând cont de cantitățile marginale pe cap de locuitor achiziționate în țările consumatoare. Se consideră că, în ceea ce privește interesul Uniunii, concluziile, astfel cum s-au stabilit în regulamentul provizoriu, nu se modifică. În lipsa oricăror altor observații, aceste concluzii, stabilite în regulamentul provizoriu, se confirmă definitiv.

10. **MĂSURI DEFINITIVE**

10.1. **Nivelul de eliminare a prejudiciului**

(148) Un importator a afirmat că marja de profit de nivel de 6,8 % folosită drept referință în etapa provizorie este supraestimată. În această privință, trebuie remarcat că același nivel a fost folosit și acceptat, în cazul măsurilor de salvgardare, pentru profitul obținut de industria din Uniune în perioada 1998/1999-2001/2002. Este vorba

despre profitul producătorilor din Uniune într-o situație comercială normală înainte de creșterea importurilor care au provocat prejudicii industriei. Prin urmare, argumentul se respinge.

(149) Producătorii din Uniune au afirmat că taxele provizorii nu au ținut cont de situația specială a pieței mandarinelor conservate, în care producția se concentrează doar într-o singură țară și vasta majoritate a vânzărilor și importurilor se concentrează într-o altă țară europeană. Pentru aceasta s-a cerut ca, în calculele finale, să se țină cont de costurile de transport între țara producătoare și țara consumatoare. S-a considerat că cererea este justificată și a fost aprobată, iar calculele s-au adaptat în mod corespunzător pentru a reflecta concentrarea vânzărilor în zonele relevante ale Uniunii.

(150) Una dintre părți a făcut observații cu privire la calculul subcotării. Atunci când s-a considerat că aceste observații sunt justificate, s-au operat ajustări în etapa definitivă.

(151) Marjele de prejudiciu rezultate, exprimate în procente din valoarea totală de import CIF a fiecărui exportator chinez inclus în eșantion, ținând cont de cererile părților interesate, atunci când acestea au fost aprobate, sunt mai mici decât marjele de dumping constatate, după cum urmează:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang: 100,1 %,

— Huangyan No. 1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang: 48,4 %,

— Zhejiang Xinshiji Food Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang și producătorul afiliat Hubei Xinshji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province: 92,0 %,

— Producătorii-exportatori care au cooperat și care nu au fost incluși în eșantion: 90,6 %,

Toate celelalte societăți: 100,1 %.

10.2. **Retroactivitatea**

(152) După cum s-a precizat în considerentul 4, la 9 noiembrie 2007 Comisia a decis ca importurile de produs în cauză originare din RPC să facă obiectul înregistrării pe baza unei cereri venite din partea industriei din Uniune. Această cerere a fost retrasă și, prin urmare, problema nu a fost examinată mai departe.

10.3. **Măsuri definitive**

(153) Având în vedere concluziile formulate cu privire la dumping, prejudiciu, legătura de cauzalitate și interesul Uniunii și în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, ar trebui instituită o taxă antidumping definitivă la nivelul marjei celei mai scăzute de dumping sau de prejudiciu constatate, în conformitate cu regula taxei celei mai mici. În acest caz, nivelul taxei ar trebui stabilit, în consecință, la nivelul prejudiciului constatat.

(154) Pe baza celor de mai sus și în conformitate cu rectificarea publicată în Jurnalul Oficial L 258 [1], taxa definitivă ar trebui să fie după cum urmează:

— Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang: 531,2 EUR/tonă,

— Huangyan No.1 Canned Food Factory Huangyan, Zhejiang: 361,4 EUR/tonă,

— Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang și producătorul său afiliat Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province: 490,7 EUR/tonă

— Producătorii-exportatori care au cooperat și care nu au fost incluși în eșantion: 499,6 EUR/tonă

Toate celelalte societăți: 531,2 EUR/tonă.

10.4. **Forma măsurilor**

(155) Mai multe părți au cerut măsuri care combină elementele de preț cu cele cantitative, în timp ce pentru un volum de import inițial nu s-ar plăti nicio taxă sau s-ar plăti o taxă redusă. În anumite cazuri, acest sistem a fost legat de un sistem de licențe.

(156) S-a luat în considerare această opțiune, dar a fost respinsă, în special din următoarele motive. Taxele antidumping se instituie din cauza faptului că prețul de export este mai scăzut decât valoarea normală. Cantitățile exportate către Uniune sunt relevante pentru analiză atunci când importurile care fac obiectul unui dumping cauzează un prejudiciu. Totuși, aceste cantități sunt, în mod normal irelevante pentru nivelul taxei care ar trebui să fie impusă. Cu alte cuvinte, dacă se constată că importurile care fac obiectul unui dumping produc un prejudiciu, dumpingul poate fi compensat printr-o taxă care se aplică încă de la primul transport importat după intrarea în vigoare a taxei. În sfârșit, în cazul în care se va constata că este în interesul Uniunii ca, pentru o anumită perioadă, să se importe produse fără instituirea de taxe antidumping, articolul 14 alineatul (4) din regulamentul de bază permite suspendarea acestora în anumite condiții.

(157) Unele părți au afirmat că orice formă a măsurilor fără limitări cantitative va duce la evaziune fiscală. Părțile s-au referit din nou la acumularea de stocuri care a avut loc imediat înainte de extinderea Uniunii Europene la 1 mai 2004. Analiza serviciilor Comisiei a confirmat că aceasta a fost o tentativă evidentă de evitare a taxelor. Având în vedere aceste afirmații și faptele descrise în regulamentul provizoriu în considerentele 123 și 125, Comisia va monitoriza evoluțiile pentru a întreprinde acțiunile necesare în vederea asigurării unei aplicări corespunzătoare a măsurilor.

(158) Alte părți au susținut că măsurile ar trebui să excludă volumele care fac obiectul contractelor comerciale deja încheiate. Aceasta ar însemna, practic, o scutire de taxe

[1] JO L 258, 26.9.2008, p. 74.

care ar submina efectul reparatoriu al măsurilor și, prin urmare, se respinge. A se consulta, de asemenea, considerentele 138 și 139 de mai sus.

(159) Regulamentul provizoriu a instituit o taxă antidumping sub forma unei taxe specifice pentru fiecare societate, rezultată din aplicarea marjei de eliminare a prejudiciului la prețurile de export folosite la calculul dumpingului în timpul PA. Această metodologie se confirmă la nivelul măsurilor definitive.

10.5. **Întreprinderi**

(160) Într-o etapă avansată a anchetei, mai mulți producători-exportatori din RPC au oferit angajamente de preț. S-a considerat că acestea nu sunt acceptabile, având în vedere volatilitatea semnificativă a prețului acestui produs, riscul evaziunii fiscale și cel al eludării pentru acest produs (a se vedea considerentele 124 și 125 din regulamentul provizoriu) și faptul că ofertele din partea autorităților chineze nu conțineau niciun fel de garanții care să permită monitorizarea adecvată în situația în care companiilor nu li se acordă tratamentul de societate care funcționează în condițiile unei economii de piață.

11. ÎNREGISTRAREA

(161) Importurile produsului în cauză au fost supuse înregistrării prin Regulamentul (UE) nr. 572/2012 al Comisiei [1]. Înregistrarea în cauză ar trebui să înceteze. Posibilitatea de a colecta taxe retroactiv va fi decisă într-o etapă ulterioară, atunci când vor fi disponibile date statistice complete.

12. COMUNICAREA

(162) Toate părțile au fost informate cu privire la faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora s-a intenționat instituirea unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de produs în cauză originare din RPC. De asemenea, părților le-a fost acordat un termen în care își puteau formula observațiile, în urma acestei notificări. Au fost audiate părțile care au transmis o solicitare în acest sens. Două grupuri de importatori au solicitat să fie audiate în prezența consilierului-auditor al Direcției Generale Comerț, iar solicitarea grupurilor respective a fost respectată. Părților care au solicitat acest lucru li s-a acordat posibilitatea de a fi audiate. Două grupuri de importatori au solicitat să fie audiate în prezența consilierului-auditor al Direcției Generale Comerț și s-a dat curs solicitării respective.

(163) În ceea ce privește hotărârea în cauza Xinshiji, observațiile prezentate fuseseră deja analizate și abordate în documentul de informare generală. Niciuna dintre aceste observații nu a dus, în consecință, la modificarea faptelor și considerațiilor esențiale pe baza cărora s-a decis confirmarea marjei de prejudiciu stabilite în ancheta inițială. În ceea ce privește hotărârea referitoare la țara analogă, un grup de importatori a repetat observații care fuseseră deja prezentate în cursul anchetei referitoare la domeniul de aplicare al redeschiderii parțiale, la utilizarea datelor din cursul PA și la determinarea valorii normale. Observațiile respective sunt abordate în considerentele 43, 46 și respectiv 54 de mai sus. Același grup de importatori s-a pronunțat în favoarea unui sistem de măsuri de salvgardare bazat pe cote, în locul taxelor antidumping. Motivul respingerii unui sistem bazat pe cote este explicat în considerentul 156 de mai sus. De asemenea, trebuie reținut faptul că măsurile de salvgardare pot fi instituite numai în anumite situații, în condiții foarte precise, conform Regulamentului (CE) nr. 260/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind regimul comun aplicabil importurilor [2]. Se consideră că taxele antidumping reprezintă cel mai adecvat mod de abordare a dumpingului prejudiciabil. Grupul de importatori respectiv a afirmat, de asemenea, că, în legătură cu aspectele abordate în considerentele 44 și 85 de mai sus, Comisia nu a deschis o reexaminare intermediară la momentul în care i s-a solicitat acest lucru. Se reiterează faptul că, la data hotărârii privind țara analogă, nu mai era posibilă deschiderea unei reexaminări intermediare, întrucât nu mai era în vigoare nicio taxă. La data intrării în vigoare a prezentului regulament, Comisia ar trebui să continue analiza cererii în așteptare privind deschiderea unei reexaminări intermediare. În cazul în care analiza cererii arată că sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, o reexaminare intermediară ar trebui să fie deschisă cât de curând posibil.

(164) Pe scurt, după ce au fost luate în considerare toate observațiile ulterioare informării părților interesate cu privire la constatările anchetei, s-a ajuns la concluzia că niciuna dintre observațiile respective nu era de natură să schimbe concluziile la care s-a ajuns în urma anchetei.

13. DURATA MĂSURILOR

(165) Prezentul regulament implementează hotărârile Curții privind regulamentul inițial. Prin urmare, prezentul regulament expiră la cinci ani după intrarea în vigoare a regulamentului inițial,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se reinstituie o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de mandarine preparate sau conservate (inclusiv tangerine și satsuma), clementine, wilking și alți hibrizi similari de citrice fără adaos de alcool, cu sau fără adaos de zahăr sau alți îndulcitori și astfel cum sunt definite la poziția 2008 din NC, care sunt încadrate în prezent la codurile NC 2008 30 55, 2008 30 75 și ex 2008 30 90 (codurile TARIC 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67, 2008 30 90 69) și sunt originare din Republica Populară Chineză.

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabilă produselor descrise la alineatul (1), fabricate de societățile următoare se stabilește după cum urmează:

Societatea	EUR/tonă de greutate netă a produsului	Cod adițional TARIC
Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang	531,2	A886

[1] Regulamentul (UE) nr. 572/2012 al Comisiei din 28 iunie 2012 de înregistrare a importurilor de anumite citrice preparate sau conservate (mandarine etc.) originare din Republica Populară Chineză (JO L 169, 29.6.2012, p. 50).

[2] JO L 84, 31.3.2009, p. 1.

Societatea	EUR/tonă de greutate netă a produsului	Cod adițional TARIC
Huangyan No.1 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang,	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd, Sanmen, Zhejiang și producătorul său afiliat Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Producători-exportatori cooperanți care nu au fost incluși în eșantion, așa cum se stabilește în anexă	499,6	A889
Toate celelalte societăți	531,2	A999

Articolul 2

(1) În caz de deteriorare a mărfurilor înainte de punerea în liberă circulație și, prin urmare, în cazul în care prețul efectiv plătit sau de plătit este calculat proporțional în sensul determinării valorii în vamă în conformitate cu articolul 145 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar [1], nivelul taxei antidumping, calculat pe baza articolului 1 anterior, se reduce proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plătit.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de taxe vamale.

Articolul 3

Autoritățile vamale sunt invitate să înceteze înregistrarea importurilor efectuată în temeiul articolului 1 din Regulamentul (UE) nr. 572/2012.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezentul regulament expiră la 31 decembrie 2013.

Articolul 6

Cererile de reexaminare sunt admisibile cu începere de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 18 februarie 2013.

Pentru Consiliu
Președintele
S. SHERLOCK

[1] JO L 253, 11.10.1993, p. 1.

ANEXĂ

PRODUCĂTORI-EXPORTATORI COOPERANȚI CARE NU AU FOST INCLUȘI ÎN EȘANTION

(cod adițional TARIC A889)

Hunan Pointer Foods Co., Ltd., Yongzhou, Hunan

Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo

Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd., Yichang, Hubei

Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang

Huangyan No.2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang

Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd., Xinchang, Zhejiang

Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei

Guangxi Guiguo Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi

Zhejiang Juda Industry Co., Ltd., Quzhou, Zhejiang

Zhejiang Iceman Group Co., Ltd., Jinhua, Zhejiang

Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd., Ninghai

Yi Chang Yin He Food Co., Ltd., Yidu, Hubei

Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd., Yongzhou, Hunan

Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd., Yinzhou, Ningbo

Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi

Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd., Mingzhou, Ningbo